

Arrest

**Nr. 32 705 van 14 oktober 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat G. STEENBERGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Koerdische moslim afkomstig uit Zummar, gelegen in Centraal-Irak. Vanaf 2005 ging u er aan de slag als de verantwoordelijke voor een partijcel van de "KDP" (Kurdistan Democratic Party). In november 2008 werd u door uw superieur binnen de "KDP" opgedragen om na te gaan of bepaalde wijkgenoten voor een islamitische groepering actief waren. Na overleg met uw ondergeschikten wist u vier personen te identificeren die voor deze groepering actief waren. Nadat u hun namen aan uw superieur doorspeelde, werd dit viertal op 10 november 2008 aangehouden. Op 15 december 2008 werd u door een groep onbekende mannen ontvoerd en naar een onbekende plek overgebracht. U werd verantwoordelijk gesteld voor de aanhouding van hun

partijgenoten en werd onder druk gezet om te onthullen welke partijgenoten de informatie leverden die tot hun aanhouding leidde. Op voorwaarde dat u de betreffende informatie zou doorspelen werd u de volgende dag vrijgelaten. Een paar dagen later informeerde een partijgenoot u dat een zekere (J.) eveneens voor een islamitische groepering actief was. Hierop volgend belde u één van uw ontvoerders op en speelde deze informatie door. Daarenboven onthulde u aan uw ontvoerder de namen van de partijgenoten die de informatie leverden die ertoe leidden dat in november 2008 vier van diens partijgenoten aangehouden werden. Op 25 december 2008 werd dit viertal ontvoerd. Toen deze ontvoeringen op het partijbureau besproken werden, onthulde een partijgenoot dat hij getuige was van uw ontvoering. Hoewel u ontkende dat u ontvoerd werd, groeide bij uw partijgenoten het vermoeden dat u met een terroristische groepering samenwerkte. Nadat een partijgenoot u informeerde dat u aangehouden zou worden vluchtte u op 9 januari 2009 naar Turkije. U reisde door naar België en vroeg hier op 3 februari 2009 asiel aan. Via uw familie vernam u dat de politie u opspoorde en op 10 januari 2009 uw thuisadres bezocht.

B. Motivering

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u in Irak vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert en wel om volgende redenen.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier toegevoegd werd blijkt namelijk dat de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs die u ter staving van uw identiteit en uw afkomst voorlegt niet authentiek zijn. Zulks roept ernstige twijfel op over uw voorgehouden afkomst uit Zummar, gelegen in Centraal-Irak –temeer daar tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal bleek dat u niet vertrouwd bent met een aantal cruciale gegevens betreffende de levensomstandigheden in Zummar. Zo verklaarde u dat de nabijgelegen stad Ayn Zala nabij het stuwmeer van de Mosul-dam gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.3) maar liet na te vermelden dat Zummar anders dan Ayn Zala direct aan dit stuwmeer gelegen is. Daarnaast bleek u niet vertrouwd met de identiteit van de lokale voormannen van de Baathpartij (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Verder verklaarde u dat voor 2003 geldbiljetten van 5, 10, 25 en 50 dinar in omloop waren in de regio. U verklaarde dat mogelijk nog geldbiljetten van hogere waarde in omloop waren maar gaf te kennen dat u deze nooit zag (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat in de betreffende periode geen geldbiljetten van 5 en 10 dinar in omloop waren, wel circuleerden biljetten van 100, 250 en 10000 dinar. Daarnaast kent u naast de “Amn” geen van de veiligheidsdiensten die tijdens het bewind van Saddam Hoessein in de regio actief waren (zie gehoorverslag CGVS, p.5) en weet niet welke rivier(en) de provincie Ninevah doorstromen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Verder heeft u er ondanks uw voorgehouden engagement voor de “KDP” geen idee van hoeveel partijleden in het parlement van Centraal-Irak zetelen (zie gehoorverslag CGVS, p.6), slaagt er nauwelijks in te beschrijven welke verkiezingsresultaten “KDP” behaalde in de regio (zie gehoorverslag CGVS, p.6), heeft er geen idee van sinds wanneer Durayd Kashmoula gouverneur is van de provincie Ninevah (zie gehoorverslag CGVS, p.4) en weet evenmin dat in januari 2009 provinciale verkiezingen doorgingen in Ninevah (zie gehoorverslag CGVS, pp.6-7). Zulks roept ernstige twijfel op over uw voorgehouden afkomst uit Zummar, gelegen in Centraal-Irak. Vermits de door u ingeroepen vluchtmotieven kaderen in de problematische veiligheidssituatie in de regio ondermijnt zulks de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas evenzeer. Het feit dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal een aantal checkvragen over de regio correct wist te beantwoorden wijzigde deze vaststelling niet. De betreffende kennis kan immers via studie verworven worden.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat uw ontvoerders u bij uw vrijlating een contactnummer doorspeelden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gelet op het verhoogde risico op een arrestatie dat een dergelijke handelwijze inhoudt, dient te worden opgemerkt dat het nauwelijks indenkbaar is dat uw belagers op dergelijke onbezonnen wijze te werk zouden gaan.

Gezien bovenstaande observaties dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt afkomstig te zijn uit Zummar en er dus ook geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde asielsmotieven. Bijgevolg wordt u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 57/6 eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat uit zijn verklaringen uitdrukkelijk blijkt dat hij in gevaar verkeert in Irak omdat hij de namen van zijn partijleden doorspeelde aan een Islamitische vereniging die hem eerder onder druk zette. In de bestreden beslissing wordt niet eens gesproken over het bestaan van gevaar, maar men beperkt zich ertoe te stellen dat het verhaal van verzoeker niet geloofwaardig wordt geacht, meer bepaald op het punt van zijn afkomst.

Verzoeker merkt op dat de vaststellingen in de bestreden beslissing grotendeels gebaseerd zijn op veronderstellingen. Men gaat ervan uit dat hij al deze feitelijke elementen maar dient te kennen. Verzoeker stelt voorts dat er hem werd gevraagd om een aantal bijkomende gegevens bij te brengen omtrent zijn afkomst uit de streek waarbij er geen termijn werd afgesproken. Hij meent dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn omdat het interview gebeurde op 8 juli 2009 en de beslissing werd genomen op 23 juli 2009 zodat hij ervan op de hoogte diende te worden gebracht dat er binnen korte termijn een beslissing zou worden genomen. Verzoeker merkt nog op dat de argumentatie van veronderstellingen die gehanteerd wordt door het Commissariaat-generaal volkomen verkeerd is, gelet op het feit dat hij deze documenten nu wel voorlegt. Het betreft volgens verzoeker de documenten die door de Commissaris-generaal gevraagd zijn: een identiteitskaart, een rantsoeneringskaart en een verblijfskaart.

In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit zijn verklaringen zou blijken dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Verzoeker stelt voorts dat de argumentatie in de bestreden beslissing - dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Zummar - verkeerd is.

In een derde middel werpt verzoeker de schending op van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meerbepaald de motiveringsplicht. Verzoeker meent immers dat de beslissing van het Commissariaat-generaal inhoudelijk nauwelijks gemotiveerd is.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (cf. infra).

Gelet op hun onderlinge verwevenheid worden het eerste en derde middel samen behandeld.

De formele motiveringsplicht, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Uit de informatie in het administratieve dossier blijkt dat de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs die door verzoeker zijn neergelegd niet authentiek zijn (stuk 12).

Voorts blijkt verzoeker niet op de hoogte te zijn van (i) de ligging van Zummar ten aanzien van het stuwmeer van de Mosul-dam (ii) de identiteit van de lokale voormannen van de Baath (iii) de in omloop zijnde geldbiljetten (iv) de rivier(en) in de provincie Ninevah (v) het aantal partijleden van de KDP in het parlement, de verkiezingsresultaten van de KDP en de verkiezingen in januari 2009 in Ninevah en dit ondanks zijn voorgehouden engagement voor de KDP, in casu zijn verantwoordelijkheid voor vijftien partijleden (stuk 3, p.2). De beperkte kennis van verzoekers beweerd regio van herkomst is duidelijk en uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing en wordt niet in concreto weerlegd. Behalve verzoekers bewering dat de bestreden beslissing zich zou baseren op veronderstellingen haalt hij geen argumenten aan die zijn beweerd afkomst van Zummar wel aannemelijk zouden kunnen maken. Uit de bestreden beslissing kan bovendien niet worden geconcludeerd dat deze louter zou zijn gebaseerd op veronderstellingen aangezien de vaststellingen worden gestaafd door objectieve informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd. Dient tevens te worden opgemerkt dat de kennis die verzoeker zou hebben aangaande zijn beweerd regio van afkomst verworven kan zijn door studie dan wel via overlevering via derden.

Wat betreft verzoekers stelling dat hem gevraagd werd om bijkomende documenten toe te voegen na het verhoor, merkt verweerder terecht op dat verzoeker zelf heeft verklaard dat hij bijkomende documenten zou laten opsturen (administratief dossier, stuk 3, p.13). Er werd inderdaad geen datum afgesproken waarbinnen verzoeker deze documenten moest opsturen naar het Commissariaat-generaal doch uit de vaststelling dat er meer dan twee weken gelegen zijn tussen het interview en het nemen van de beslissing blijkt dat verzoeker weldegelijk de mogelijkheid werd gelaten om de beloofde stukken bij te brengen. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoeker thans evenmin omschrijft op welke wijze hij de stukken bekomen heeft zodat hij niet aantoont dat hij deze niet binnen een termijn van twee weken kon indienen bij verweerder. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen bij het CGVS dat zijn KDP-lidkaart in Zummar lag en hij nog telefonisch contact had met zijn broer te Zummar, zodat hij geenszins aannemelijk maakt dat hij deze niet reeds eerder gedurende de procedure bij het CGVS kon bijbrengen (ibid., p.2). De bewijslast inzake zijn asielaanvraag berust immers in beginsel bij verzoeker, van wie redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij van bij het begin van de procedure de nodige pogingen onderneemt om concrete elementen bij te brengen ter staving van zijn relaas.

Aangaande de stukken die verzoeker bij het verzoekschrift voegt dient te worden opgemerkt dat (i) het faxkopieën betreffen waaraan, gelet op de gemakkelijke manipuleerbaarheid ervan, geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend (ii) de stukken niet vergezeld zijn van een vertaling zodat zij overeenkomstig artikel 8 PR RvV niet in aanmerking worden genomen. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat de achterzijde van stuk 2 als hoofding "*Kurdisan Demoratic Party*" draagt, hetgeen inhoudt dat er in twee woorden taalfouten voorkomen aangezien de schrijfwijze normalerwijze "*Kurdistan Democratic Party*" dient te zijn, hetgeen de authenticiteit van dit stuk volledig ondergraaft.

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde afkomst van Zummar. Aangezien verzoeker zijn voorgehouden regio van afkomst niet aannemelijk maakt, kan er ook geen geloof gehecht worden aan het asielrelaas dat zich daar zou hebben voorgedaan.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het eerste en derde middel zijn ongegrond.

2.3. Aangaande het tweede middel dient te worden opgemerkt dat verzoeker blijkens het hoger vastgestelde zijn herkomst uit Zammar (Centraal-Irak) noch zijn KDP-aanhorigheid aannemelijk heeft gemaakt. Gelet op voormelde ongeloofwaardigheid en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS